

Katalan Ülkeleri, hareket halinde bir ulus. Farklı ritimler, aynı hedef

written by Daniela Grau | 3 de desembre de 2023

Països Catalans ifadesini kullanan gazetecilerin çoğunun beyninde İspanya haritası var ve sınırın ötesinde bir Katalan ülkesi olduğunu fark etmek istemiyorlar. Bu nedenle birçok yurttaşımız hala sınırı geçtiklerinde Fransa'ya vardıklarını ve biz Kuzeyli Katalanların Fransız olduğunu düşünüyor. Her şeyden önce biz Katalanız. Endemès tarihi bizim Katalonya'nın beşiği olduğumuzu kanıtlıyor.

Kuzey Katalonya 4,100 kilometrekarelik bir alanı kapsıyor; bu alan Balear ve Pitiüses Adalarının toplamından biraz daha büyük, ancak sadece 470,000 nüfusumuz var. Yaşadığımız radikal demografik değişim nedeniyle de nüfusun ancak yüzde 30'unu oluşturuyoruz.

1659 yılında Fransa tarafından ilhak edildik. Fransız Devrimi'nden bu yana ülke "département des Pyrénées Orientales" olarak adlandırıldı ve 2016 yılında herhangi bir oylama ya da istişare yapılmadan "Occitanie" adlı yeni bir yapay bölgeye entegre edildik. Ulusal akademimiz Institut d'Estudis Catalans 2007 yılında doğru ismin "La Catalunya del Nord" olduğuna karar verdi.

Fransızlar gibi merkeziyetçi ve Jakoben bir devlette ne özerklik statüsünden ne de dilimizin eş-resmi statüsünden yararlanabiliyoruz. Vali tarafından temsil edilen yönetim, her alanda tüm karar alma yetkilerine sahiptir. Bizler Fransız iç sömürgeciliğinin kurbanlarıyız. İşaretler çok sayıda ve açık, kendimi sadece onları hatırlatmakla sınırlayacağım.

1. Katalan kimliğimizin kaybı

Zorla parçası olduğumuz Occitanie bölgesinin adı, Oksitan ulusunun tanındığı anlamına gelmiyor. Ve biz Katalanlar için bu bir felakettir çünkü bir günden diğerine, örneğin Talteüll müzesi gibi mirasımızın yanı sıra Oksitan olarak da kabul ediliyoruz.

Hangi Avrupa devletinde böyle bir kimlik gaspı, böyle bir sapkınlık, böyle bir alçaklık mümkün olabilir? Occitanie bölgesinin sosyalist başkanı Bayan Delga ve onu destekleyen sağcı ve solcu partiler sayesinde, Katalanlığın ortadan kaldırılması, yok edilmesi süreci tam bir cezasızlıkla sonuçlanmaktadır.

2. Endemik yoksulluk

13 Mayıs'ta ülkenin Fransızca gazetesi L'Indépendant kalın ve büyük harflerle, yüzde 21'lik yoksulluk oranıyla Fransa'nın en yoksul dördüncü departmanı olduğumuzu ve 16-20 yaş arası gençlerin yüzde 31'inin okula gitmediğini, mesleki eğitim almadığını veya çalışmadığını manşetine taşıdı: 60 yıl önce iki Katalanist partinin sömürge durumunu kınamasına rağmen, Kuzey Katalonya'daki seçmenler Fransız partilerine güvenmeye devam ediyor.

3. Dile yönelik zulüm

Yasal çerçevede, sağ ve sol Fransız hükümetleri, Fransa'nın çok uluslu bir devlet olduğunu ve Fransızca'nın yanı sıra birçok dilin konuşulduğunu hiçbir zaman kabul etmek istememiştir. Anayasa tarafından tanınan tek dil ve ulus, haklara sahip olan tek dil, Cumhuriyetin değerlerini somutlaştırabilen tek dil Fransızcadır.

Fransa'nın 1992 yılında Avrupa Konseyi tarafından kabul edilen ve bu dillerin kamusal kullanımını, öğretilmesini ve öğrenilmesini teşvik eden Avrupa Bölgesel veya Azınlık Dilleri Şartını onaylamak istememesinin nedeni budur. Fransız Anayasa Konseyi 1998'de, "Cumhuriyetin dili Fransızcadır" diyen Fransız Anayasası'nın 2. maddesine aykırı olduğunu

düşünmüştür. Bu madde aynı zamanda “Cumhuriyetin bölünmezliğini”, “Fransız halkının tekliğini” de hedeflemektedir. Bu nedenle, Avrupa Diller Şartını onaylayabilmek için Fransa’da Fransız Anayasasının değiştirilmesi gerekmektedir. Bu değişiklik 2005 yılında Ulusal Meclis tarafından reddedilmiştir.

Bu yıl Mayıs ayında, bölgesel dillerin ve kapsamlı eğitimin korunması ve desteklenmesine yönelik “Molac Yasası” teklifi – 72 yıl sonra bir ilk! – Anayasa Konseyi’nin hukukçu olmayan ama “bilge” olarak adlandırdıkları üyeleri tarafından bozuldu.

Sonuç olarak, Kuzey Katalonya’daki okullarda, kolejlerde ve enstitülerde Katalanca öğretiminin marjinal olmasına ve belediye toplantılarında Katalanca kullanımının yasaklanmasına kimse şaşırılmamalıdır.

Eğitim açısından bakıldığında, 2022 yılına kadar ilkokullarda öğrencilerin yüzde 30’u sınıfta Katalanca öğreniyor olacak. Devlet okullarında bu oran sadece yüzde 10, enstitülerde ise sadece yüzde 3.7’dir. Yaş ilerledikçe daha fazla öğrenci Katalanca öğrenmekten vazgeçiyor çünkü kendilerine daha değerli başka dersler sunuluyor; lise son sınıfta öğrencilerin sadece yüzde 1’i Katalanca sınavını geçebiliyor.

Mesleki eğitimle ilgili olarak Katalanca öğretilmemektedir: 2022’de sadece 59 öğrenci ya da öğrencilerin yüzde 1,5’i bundan faydalanabilmiştir.

Neyse ki, daldırma okulları olarak adlandırılan okullar da var: bunlar geçen yüzyılın 70’li ve 80’li yıllarında Katalanistler tarafından kurulan okullar: Bressola özel okulları (şu anda 7) ve iki okul ve kamuya açılan iki okul: Arrels okulları. 2022 yılında toplam 70,000 civarında öğrenciye karşılık 1100 civarında öğrenci bulunmaktadır.

Dolayısıyla anaokulundan liseye kadar tüm eğitim yılı boyunca her gün Katalanca eğitim alanların sayısı oransal olarak çok azdır – çünkü Katalanca eğitim veren bir enstitü kurma projesi

hala hayata geçirilememiştir.

Sonuç olarak, öğrencilerin sadece yaklaşık yüzde 2'si Katalanca okuma, konuşma ve yazma imkanına sahiptir.

İdari ve kamusal alanda, bölgesel veya azınlık dillerinin korunması, yaygınlaştırılması ve öğretilmesine ilişkin Avrupa anlaşmasını onaylamayı reddetmenin yanı sıra, Fransız Devleti belediye toplantılarında Katalanca'yı yasaklamasına ve sınır geçişlerini engellemesine ve yasal bir sınır ötesi yolu kapatmasına izin vermektedir. Cezasızlıkla Schengen anlaşmalarına saygı göstermiyor.

Belediye genel kurullarında Katalanca konuşulmasına ilişkin olarak Fransız yargısı, Montpellier İdare Mahkemesi aracılığıyla, 9 Mayıs 2023 tarihinde Kuzey Katalonya'daki beş belediyenin, genel kurullarda Katalanca konuşulmasını mümkün kılan ve hemen Fransızca'ya tercüme edilmesini sağlayan yönetmeliğini iptal etti.

221 savaş, departmanda toplam 226 savaş var, cesur 5 ile dayanışma içinde olmaya cesaret edemediler, yüce valiye karşı çıkmaya cesaret edemediler. Birkaç gün önce Régions et Peuples Solidaires (RPS) partisinin Yaz Üniversitesi çerçevesinde avukatların temin ettiği gibi, risk altında olmadıklarında bile tahammül etmek, sessiz kalmak, otosansür uygulamak sömürgeleştirilenlerin işaretidir.

Fransız küstahlığı, 1995 tarihli Schengen anlaşmaları uyarınca hiçbir ülkenin tek taraflı olarak sınırlarını kapatmaya karar veremeyeceği gerçeğine rağmen, bir güzergahın ve sınır ötesi geçişlerin engellenmesinde de kendini göstermektedir. Bunu sadece Avrupa Birliği yapabilir. Ancak Ocak 2021'de vali, Costoja ve Maçanet de Cabrenys arasındaki güzergahı Vallespir'de dört ay boyunca, eski Costoja batlle'nin birkaç gün önce bir konferansta kınadığı gibi, en büyük yasadışılıkla kapattırdı: güzergah "1989'da Fransa ve İspanya tarafından resmi olarak uluslararası olarak sınıflandırılmıştı".

Ocak 2021'de vali, üçü bizi Alt Empordà'ya bağlayan Albera dağında ve ikisi Alta Cerdanya'da olmak üzere beş sınır ötesi geçidi de kapattı. Birkaç gün önce yukarıda bahsi geçen RPS Kongresinde de belirttiği gibi, derneğin kurucusu olan eski Banyuls Batlle

“Sınır Tanımayan Albera” – bir yılda 1,200 üye! – Coll de Banyuls'un kapatılmasını protesto etmek için, Franco diktatörlüğü döneminde bile geçitler kapatılmamıştı!

İki buçuk yıl süren çok sayıda protesto, gösteri, valiye yazılan beş mektup, elli görüşme ve konferans, 60 yayın, rapor, her iki taraftaki ilgili kasabaların seferber edilmesinden sonra, geçitler resmen kapatıldı. Şimdi Avrupa Komisyonu tarafından yapılacak incelemeyi bekliyoruz, çünkü Fransız hükümetinin yasadışı, dahası saçma bir kararının – bu yollardan ne teröristlerin ne de uyuşturucunun geçmediği kanıtlanmıştır – 2021 Roma Antlaşmasına aykırı olması çok ciddi bir durumdur

Bu kasvetli tabloda Katalanizm şimdilik varlığını sürdürmektedir.

Katalan bilincini teşvik etmek ve Katalonya Prensiği'ndeki Katalanlarla bağları güçlendirmek, ayrıca Salses'ten Guardamar'a, Fraga'dan Alghero'ya kadar ulusal ve kültürel birliğimizi kamuoyu önünde görünür kılmak amacıyla yaklaşık 30 yıl önce Katalanlar tarafından kurulan Aire Nou de Bao gibi geleneksel koble ve dev çeteler ile castellers dernekleri giderek daha fazla sayıda büyük festivale katılmaktadır.

En ünlü iki rugby takımı, Dragons ve USAP, görünüşte Katalanlığı yüceltmekte – “Les dragons plus catalans que jamais” L'Indépendant (19.06.2023) -, maçlar sırasında bol miktarda tezahürat ve Dragons için The Reapers ve USAP için The Stake şarkılarıyla popülerleştirmektedirler. USAP tarafından açılışı yapılan son forma bayraktır! Eğer ülkeden ayrılıp bir yemek düzenlerlerse, bu aynı zamanda Kuzey'in

geleneksel yemeklerini vurgulamak için de bir fırsattır. "Daima ileri, asla ölmeyeceğiz", bu bizim popüler laik inancımızdır.

40'lı yılların sonunda Perpignan'dan bir grup genç yürüyüşçü tarafından kutsal Canigó dağına tırmanış, şafakta ramellet yapımı, eski mobilyaların yakılması gibi geleneksel bir festival olarak popülerleştirilen 24 Haziran Sant Joan Bayramı, bazı şehirlerde Katalan Ülkelerinin Ulusal Festivali olarak kabul edilmeye başlandı.

Katalan Ulusal Meclisi (ANC), Mayorka Egemenlik Meclisi (ASM) ve Valensiya Ülkesi Karar Verme Hakkı Platformu'nun (PDaDPV) üç eski başkanı Jordi Sànchez, Cristòfol Soler ve Antoni Infante 2016 yılında Valensiya'da Katalan Ülkeleri Egemen Varlıklar Konfederasyonu'nu kurdular ve St. John için Canigó Ateşi'nin laik birliği ve ülkelerimizi birleştirme iradesini sembolize ettiğini ve bu anlamın 1966 yılında bağımsızlık yanlısı Kuzeyli iki Katalan tarafından verildiğini kabul ettiler. 2016'da bir araya getirilen pankartın da açıkça ilan ettiği gibi: "Els Països Catalans, hareket halindeki bir ulus. varlıklar ritimleri, aynı hedef".

-> [link](#)